

Normalita I [1999]

Akademická YMCA, 11. 10. 1999

01

nejde jen o teoretický problém dokonce původně
právě naopak: praxe dokázala zproblematizovat
předsudečné chápání kauzality

02

dnes se však budeme především zabývat teoretickými předpoklady a důsledky pojetí normality proto potřebujeme ujasnit sám pojem

03

slovo samo naznačuje, že jde o respektování nějaké normy, o přiměřenost normě

04

nejčastěji však se význam tohoto slova chápe jako obvyklý, nejčastější, maximálně frekventovaný – a vyjadřuje se matematicky jako maximální pravděpodobnost

05

vyjděme nejprve z modelu pravděpodobnostního:
Gaussova křivka (Patočka a StB) vrchol křivky a okraje

06

odkud se berou výchyly, odchylky? jak jsou možné extrémy?

07

genetici interpretují odchylky jako nahodilosti
něco jako překlepy

08

James Jeans „Záhadný vesmír“ (česky „tajemný“
Mysterious Universe): opice u psacích strojů a
Shakespearův určitý sonet

09

Jak zvýšit pravděpodobnost, že najdeme ten
správný sonet? Problém vybírání, selekce: je
možné svěřit selekci nahodilým okolnostem?

10

Poučení: chceme-li zapřáhnout náhodu, musíme to vyvážit inteligentní selekcí

11

Odchytky jsou nápadnější u živých bytostí (ve srovnání se světe fyzikálních jevů)

12

Problém zpětné vazby: návrat k sobě, k vlastním aktivitám: Kozákova resp. již Jenningsova „ekonomizace“ životních funkcí

13

Tendence k „normálům“: odchylky mají sklon vytvářet svou vlastní normalitu (ptáci nebo ploutvonožci, apod.)

14

Lidská úroveň: co znamená tendence k vytváření „normálů“ zde?